

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg forstod på hr. Peter Skaarup, at Dansk Folkeparti er enig med kulturministeren og i øvrigt, tror jeg, med alle os andre i, at vi skal bevare det danske sprog og beskytte det, og derfor vil jeg godt spørge hr. Peter Skaarup, hvor truslen mod det danske sprog kommer fra. Er det fra arabisk, tyrkisk, urdu eller andre sprog, der tales i mere eller mindre islamiske lande? Eller er det fra den amerikanske og engelske verden? Vi har jo efterhånden ladet vort sprog inficere med ord og udtryk, som mange af os simpelt hen har svært ved at fatte betydningen af.

Så vil jeg godt gøre en bemærkning om vedtagelsen, der pålægger regeringen at gennemføre initiativer, der sikrer, at Danmark vedbliver at være et kristent land. Det illustrerer for mig, at hr. Peter Skaarup og Dansk Folkeparti ikke har forstået en pind af, hvad det handler om. Kristendom er ikke noget, hverken regering eller Folketing kan pålægge nogen, kristendom er noget, den enkelte lever ud fra.

Formanden:

Fru Margrete Auken og derefter hr. Peter Skaarup.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg er ikke helt enig med fru Dorte Bennedsen, for jeg synes, der er nogle, der trænger til lidt kristendomsundervisning. I og for sig synes jeg, vi skal være lidt imødekommende, i hvert fald over for nogle af Folketingets medlemmer, og sikre, at de får lidt bedre forstand på det, de snakker om.

Jeg vil f.eks. anbefale hr. Peter Skaarup at læse Romerbrevet, men nok med lidt hjælp, hvis han ikke er klar over, at det ikke er skrevet i forgårns, men skrevet for små 2.000 år siden. Dér vil hr. Peter Skaarup kunne læse, at det er fuldstændig lige meget, hvad man spiser, og hvis man spiser offerkød – selv om jeg tror, det er meget få, der oplever det halalslagtede kød som offerkød – sker der ikke noget ved det, og det eneste, man ikke må, er at bringe sorg over sin næste – se, det er kristendom!

Kristendom er ikke mad. Kristendom er bl.a. ordentlig opførsel og det, som forskellige herinde – vi hørte det lidt fra hr. Frank Dahlgard – kalder politisk korrekthed. Det er det, vi andre lærte af vores far og mor, og det var måske

meget godt en gang imellem at huske det, man har lært af sin far og mor, og ikke bare give los for alle mulige modbydeligheder mod andre mennesker.

Og så vil jeg godt senere hen komme ind på, hvorfor jeg mener, at det faktisk er til fordel for kristendommen, at vi får nogle flere muslimer til landet.

Formanden:

Hr. Peter Skaarup, og derefter er det fru Tove Videbæk, hr. Lars Kramer Mikkelsen og hr. Frank Dahlgard.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jamen jeg er da glad for, at fru Margrete Auken gentager sit synspunkt om, at det vil være en fordel at få flere muslimer her til landet. Det synes jeg da vi skal få bogført i Folketingets annaler.

Hr. Søren Søndergaard er meget optaget af de tal, og nu har han så selv læst lidt på tallene og fundet ud af, at Danmarks Statistik anslår, at der var 119.000 muslimer i landet pr. 1. januar 1999, og at det jo ikke er særlig mange; det svarer kun til cirka det antal, der stemmer på Enhedslisten. Så må jeg sige, at vi må håbe, at det ikke bliver sådan ved næste folketingsvalg, at der igen stemmer lige så mange på Enhedslisten, som der er muslimer i Danmark, for så får Enhedslisten en del flere stemmer.

Jeg kan sige, at fra den 1. januar 1990, hvor der var 56.000 mennesker med muslimsk baggrund i Danmark, er tallet altså frem til 1999 steget med 113 pct., svarende til 119.000 mennesker. Det er altså en meget, meget alarmerende udvikling, hvis den fortsætter i det spor, og det er jo dét, befolkningforskerne siger, uanset om hr. Søren Søndergaard kan lide det eller ej.

Jeg kan lige gentage, at professor P.C. Matthiessen siger, at muslimer eksempelvis næppe længere vil acceptere at skulle dyrke deres religion i slidte bygninger i baggårde i storbyerne, men vil opføre moskeer på centralt beliggende steder. De vil sige til os: Vi er en stor gruppe. I har jeres kirker og kirkeklokker, og vi vil have vore moskeer og vore minareter, hvorfra der kaldes til bøn fem gange i døgnet.

Med den udvikling, vi ser i antallet af personer, kan det blive konsekvensen i løbet af kort tid.

Jeg må også lige sige, at i f.eks. Københavns Borgerrepræsentation er der altså seks personer